

NHẠC TRỮ TÌNH THÁNG 9/2026 – gđ bác 8, Oklahoma–Mỹ

Lời giới thiệu: tập thơ–nhạc này, series D, September 9/2026, gồm 15 bài thơ đã được tác giả MĐ Hoàng Dũng phổ nhạc. Kính mời quý vị thưởng lãm những bài thơ sau đây. Trân trọng. -tkd.

o0o

1. MŨ ĐỎ VÀ QUÊ HƯƠNG

Gió qua miền đất cũ, mang theo chuyện năm nào,
Những người đi qua lửa, để lại dấu chân đau,
Thân trai thời ly loạn, từ biệt mái trường yêu,
Chia tay cô bạn nhỏ, quân hành nắng vàng xiêu.

Từ đồng bằng lên núi, qua những mùa đạn bay,
Mỗi người mang một nhớ, một mái nhà, bàn tay.
Không ai sinh ra muốn, nghe tiếng gọi chia ly,
Nhưng trong thời binh lửa, họ từ biệt kinh kỳ.

Mũ Đỏ đi qua tháng năm, giữ trong tim lời hẹn âm thầm.
Dấu chiến công hay niềm mát mát, đều cần được gọi đúng tên.
Mũ Đỏ đi qua quê hương, mang theo bao gương mặt thân thương.
Xin để lịch sử thành lời nhắc: hòa bình quý hơn huy chương.

Những thành phố đổ nát, những cây cầu queo xiêu,
Có người không trở lại, có người tuổi về chiều.
Hồi bao người là lính, cũng có mẹ, luôn trông,
Cũng mong ngày im tiếng, trở về với ruộng đồng.

Từng cánh dù viễn xứ, bao tháng ngày trôi qua,
Quê hương còn nơi đó, dạt dào một bóng xa,
Từng cánh dù còn đây, trôi theo vận nước này,
Mong ngày quê hương mới, mùa xuân vui đón say.

Mũ Đỏ đi qua tháng năm, giữ trong tim lời hẹn âm thầm.
Dấu chiến công hay niềm mát mát, đều cần được gọi đúng tên.
Mũ Đỏ đi qua quê hương, mang theo bao gương mặt thân thương.
Xin để lịch sử thành lời nhắc: hòa bình quý hơn huy chương.

Hãy nhớ người đã khuất, nằm xuống do hận thù.

Hãy nghe nhiều tiếng nói, để hiểu một mùa thu.
Từ tro tàn năm cũ, ta xây lại ngày xanh,
Cho trẻ thơ ngày mới, không biết tiếng quân hành.

Mũ Đỏ đi qua tháng năm, tên quê hương còn ở trong tâm.
Dấu ký ức nhiều điều dang dở, xin giữ lấy phần người.
Mũ Đỏ đi qua quê hương, khép đau thương bằng những yêu thương.
Xin để lịch sử thành lời nhắc: hòa bình quý hơn huy chương.

Gió qua miền đất cũ, lời bình yên bay xa.
Mũ Đỏ ơi chờ đó, quê hương còn có ta,
Gió qua miền đất cũ, lời trần tình còn đây,
Mũ Đỏ ơi xin đợi, quê hương sẽ có ngày...

DũngKBC3119
Hoàng Dũng

2. ÁO TRĂNG ƠI

EM đã đi rồi, hoa bướm ơi
Còn đâu ngày mộng, nắng mưa rơi,
Chiều hoang phố nhỏ, vườn xưa cũ,
Chân bước mình tôi giữa bụi đời.

EM đã đi rồi, còn lại đây
Vần thơ si ngẩn thuở chuyền tay,
Trăng cao ngơ ngác buồn im lặng
Gió Hạ thổi đùa thổi lá bay.

EM đã đi rồi, nay vắng xa
Góp gom nét chữ tháng ngày qua,
Nâng niu sợi nhớ nhiều vương vấn
Nhắc mãi một thời đẹp giấc hoa.

EM đã đi rồi, lạc nét thơ
Từng trang kỷ niệm, nhớ vu vơ,
Buồn vương cánh bướm bên vườn mộng,
Vỗ cánh thần thờ nơi bến mơ.

EM đã đi rồi, cõi mộng du
Chiều mưa mong đợi giữa mây mù,

Bâng khuâng chép vội vần thơ nhỏ,
Tôi gửi cho đời, một chớm Thu.

Hoàng Dũng

3. MẸ RU

Mẹ ru con ngủ ngoan hiền,
Động lòng gió thổi bên hiên rì rào,
Xôn xao muôn vạn vì sao,
Nhấp nhô mờ tỏ, lao xao ánh vàng.

Mẹ ru con ngủ nhẹ nhàng,
Như vầng mây tím lang thang quanh đời,
Thần thờ con suối ngừng trôi,
Giữa miền cỏ dại bồi hồi lắng sâu.

Mẹ ru con ngủ quên sâu,
Trăm con bướm mộng gói đầu kê sương,
Bên bờ Tổ Quốc yêu thương,
Lên đèn áo trận vẫn vương nắng chiều.

Mẹ ru con ngủ hiu hiu,
Trên đầu Núi Bạc, tình yêu ghen ngào,
Trăm tư con tạo lao xao,
Rũ đời Tộc Việt, máu đào lệ pha.

Mẹ ru Ái Tử đậm đà,
Mẹ ru Non Nước xót xa vọng về,
Mẹ ru thế sự náo nề,
Mẹ ru Bi Sứ rũ hè Rồng Tiên!

Trương Hiếu

4. BUỔI SÁNG THÂN THƯƠNG

Buổi sáng thân thương chúc bạn hiền,
Từng giờ vui hưởng thỏa niềm riêng.
Gia đình hạnh phúc tròn như ý,

Cuộc sống bình an chẳng lụy phiền.

Buổi sáng thân thương chúc bạn thơ,
Từng lời quý mến vẹn lòng mơ.
Tâm đầu ý hợp vui ngày tháng,
Xin giữ cho nhau câu ước chờ.

Buổi sáng thân thương chúc mọi người,
Nụ cười tươi nở chẳng hề vơi!
Tiền tài danh vọng nào lo nghĩ,
Sức khỏe đẹp lòng như nắng mai.

Buổi sáng thân thương chúc bạn xa,
Một thời chinh chiến bước phong ba,
Giờ đây kỷ niệm hoài lưu luyến,
Xin chúc cuộc đời luôn thắm hoa!

Buổi sáng thân thương tự chúc mình,
Mỗi ngày đón nắng đẹp tươi xinh.
An nhiên vui hưởng từng giây phút,
Bè bạn người thân thuận ý tình.

Buổi sáng thân thương bao mến yêu,
Chúc người sum họp hết cô liêu.
Chúc tình viễn xứ ngày thêm đẹp,
Và chúc về EM, hạnh phúc nhiều.

Hoàng Dũng

5. TÌNH MẸ VU LAN

Chín tháng mang thai nặng bước chân,
Đêm dài gió lạnh quấn quanh thân.
Thương con Mẹ gánh niềm đau chịu,
Cực khổ gian nan chẳng ngại ngần.

Nắng cháy lưng trần gánh bão dâu,
Mưa sa lạnh buốt những canh đầu.
Áo nâu khuya sớm tròn vai mẹ,
Tàn tảo chăm lo bạc mái đầu.

Khoai ngọt cơm ngon Mẹ mớm con,
Năm canh thức trắng Mẹ lo tròn.
Miễn sao con lớn đời no ấm,
Nghĩa Mẹ sâu dày tựa núi non.

Đêm lạnh co ro bên ánh đèn,
Chăm con đau ốm lệ mi hoen
Bàn tay gầy guộc xoa đầu ấm,
Ru hát ngọt ngào dưới bóng đêm.

Nước mắt râm râm dãi bước xa,
Con đi muôn nẻo chốn xa hoa.
Nơi quê Mẹ vẫn trông chờ đợi,
Hiu hắt chiều vương dưới mái nhà.

Lưng còng vóc dáng đã hao gầy,
Thời gian tàn phá mắt nhòa mây.
Chân đi run rẩy qua thêm cũ,
Thương nhớ con xa lệ ngắn dài.

Vu Lan báo hiếu thấm tình sâu,
Ơn Mẹ công Cha nghĩa ngút cao,
Biển rộng sông dài sao sánh nổi,
Nguyện ghi trong dạ mãi đời sau.

Hoàng Dũng

6. ĐƯỜNG MÂY BÁT CHÁNH ĐẠO

Bát-nhã soi lòng trí,
Khổ vươngng biết do đâu.
Nguồn cội muôn duyên khởi,
Tâm sáng hết u sầu.

Từ bi nuôi ý sạch,
Buông bỏ mọi tham ham.
Hận thù dần xua tan,
Trí tuệ nở muôn ngàn.

Lời hay gieo tình thương,
Ý dối chẳng vấn vương.

Không dèm chê ác ý,
Ánh sáng rạng trăm đường.

Tay làm việc hiền lương,
Giữ giới sống tình thương.
Không sát hại chúng sanh,
Thân tâm trọn thanh lương.

Đời mưu sinh trong sạch,
Chẳng lừa dối gian tham.
Nghề nuôi thân chân chính,
An vui trọn kiếp làm.

Tâm ác ngăn chẳng sanh,
Mâm thiện gắng nuôi nhanh.
Siêng năng trên lộ trình,
Vượt qua muôn khúc quanh.

Tĩnh giác từng phút giây,
Thân tâm trọn chốn này.
Chẳng vướng vào tà niệm,
Mây trắng lững lơ bay.

An lặng lắng dịu lòng,
Định tĩnh sáng như gương.
Xua tan muôn phiền não,
Thoát khỏi chốn vô thường.

Bát Chánh Đạo soi đường,
Đưa bước vượt trùng dương.
Thân tâm trọn thanh tịnh,
Về bến bờ yêu thương.

Hoàng Dũng

7. SÁU NẾO PHIỀN NÃO

Hãy nghe Phật Pháp dạy rằng:
6 điều phiền não cùng sanh một thời.
Đã sinh ra kiếp con người.
Có ai thoát được một đời vô minh.

Con người là giống hữu tình.
Bao nhiêu ảo vọng làm mình đảo điên.
Náo loạn tâm trí triền miên.
Quên đi bản chất chính mình mà thôi.

THAM thời quấy nhiễu đón mời.
Làm mình mê đắm cả đời chạy theo.
Ngũ dục lạc thú như keo.
Ăn uống ngủ nghỉ sao đeo mình hoài.
Nhan sắc quyến rũ tuyệt vời.
Danh vọng tiền bạc mấy ai chối từ.

SÂN thì nổi nóng tạo thù.
Khi giận thì ghét như tù chung thân.
Khiến cho khó chịu bội phần.
Khổ đau mang đến tâm thân nào nề.
Gây ra tội ác mọi bề.
Làm cho cuộc sống chẳng hề được yên.

SI thì mê muội đảo điên.
Ngu si đàn động như xiềng xích ma.
Không phân thiện ác chánh tà.
Mất đi sáng suốt ác đà bủa vây.

MẠN đeo ở ngực đêm ngày.
Cậy mình có chút quyền, tài tự kiêu.
Ra vẻ cao ngạo mọi điều.
Lên mặt hồng hách tạo nhiều thị phi.

NGHI thời những kẻ đa nghi.
Luôn luôn do dự chỉ vì không tin.
Trở ngại phát triển niềm tin.
Khiến cho trí óc bị kìm bị dìm.

ÁC KIẾN nhận biết sai lầm.
Là điều nguy hiểm, là mầm xấu xa.
Không những làm hại người ta.
Mà còn có hại cho ta nhiều đời.
Gây ra tội lỗi ngập trời.
Nhận thức không đúng ngàn đời đảo điên.

Lánh xa sáu nẻo ưu phiền.
Ta được hưởng phước về miền Tịch Như.

8. TÔI TRỞ VỀ ĐÂY

Tôi trở về đây, thăm phố xưa,
Một thời mơ mộng kẻ sao vừa,
Có con trăng nhỏ trên cành lá,
Soi sáng con đường, gió thổi đưa.

Tôi trở về đây, bước vắn vơ,
Lượm từng kỷ niệm những ngày thơ,
Trải dài theo ngõ thân thương cũ,
Để gởi về EM một chút mơ.

Tôi trở về đây, nhặt nụ cười,
Ngày xưa EM giấu khắp nơi nơi,
Nâng niu đếm lại từng si dại,
Dỗi bước chân quen tựa đón mời.

Tôi trở về đây, EM ở đâu?
Sài Gòn nắng bụi thoáng mưa ngâu,
Người quen bạn cũ tìm đâu thấy,
Chỉ có đường xưa thay đổi màu.

Tôi trở về đây, kẻ tội đồ,
Nợ EM ngày tháng lạnh môi khô,
Hương Thu vương vấn tình thơ dại,
Kỷ niệm tuổi hồng luôn điểm tô.

Tôi trở về đây, đắp mộ tình,
Vùi trong nét chữ chút hương trinh,
Thoảng nghe trong gió lời ly biệt,
Nhớ mãi về EM, một bóng hình.

Hoàng Dũng

9. HẠNH PHÚC LÀ ĐÂY

Sáng cuối tuần nằm nướng trên giường,
Ngoài hiên bỗng rộn tiếng chim thương,
Lâu nay cứ nghĩ chim hót vui chơi,
Nay nằm yên mới lắng nghe từng lời.

Một tiếng ngân cao trên hàng cây,
Một tiếng trầm hơn đáp lại ngay,
Chẳng ai chen lấn, chẳng ai vội,
Từng loài cất tiếng, rồi lặng thôi.

Tôi nghe trong khoảng trời xanh ấy,
Một điều giản dị mà bao lâu quên,
Muốn trao niềm vui cho người bên cạnh,
Trước hết hãy lắng nghe và lặng yên.

Ước gì ta biết nhường nhau một chút,
Biết lắng nghe khi người khác lên lời,
Ngày qua sẽ bớt những điều khó chịu,
Tim mình được thêm nhiều khoảng thanh thoi.

Ước gì ta biết ngồi yên như thế,
Nghe từng thanh âm giữa cuộc đời này,
Niềm vui sẽ đến không cần tìm kiếm,
Và cuộc đời tươi hơn mỗi sớm mai.

Vội cầm cellphone ghi mấy câu thơ,
Kéo lát nữa quên, tuổi già hững hờ,
Thoáng bật cười vì chuyện nghe đơn sơ,
Mà sao lòng chợt thấy thương từng giờ.

Chim đâu cần nói những điều lớn lao,
Chỉ thay nhau hát giữa trời xanh cao,
Một tiếng kết thúc, một tiếng bắt đầu,
Cả bày bình yên và biết lắng nhau.

Đừng vội đáp khi ai còn dang dở,
Đừng vội quay đi trước một tiếng thở dài,
Có khi hạnh phúc nằm trong khoảnh khắc,
Ta nghe nhau trọn vẹn phút giây này.

Ước gì ta biết thương nhau như thế,
Giữ từng âm thanh bé nhỏ quanh đời,
Mai này nhìn lại, lòng ta sẽ thấy,

Cuộc đời đậm đà bởi biết nghe thôi.

Ngoài hiên chim vẫn lần lượt gọi nhau,
Tôi cười ghi lại buổi sáng nhiệm màu:

Buổi sáng nằm nghe chim hót vang,
Tựa như tiếng nhạc với cung đàn.
Từng hồi lạnh lớt xua hoang vắng,
Mỗi lúc ngân nga phủ ngút ngàn.
Có lẽ lời yêu mơ hiệp ý,
Hay là nguyện ước mộng chung sàng.
Thế thôi cũng đủ vui ngày mới,
Hạnh phúc là đây, chẳng bạc vàng.

Hoàng Dũng

10. AI RỒI CŨNG SẼ GIÀ

Ai rồi cũng sẽ già,
Ngày tháng lại trôi qua,
Cuộc sống hoài luân chuyển,
Chỉ còn luyến nhớ xa.

Ai rồi cũng sẽ già,
Ngắm tuyết rơi hôm qua,
Nay nắng làm tan hết,
Hợp tan chuyện chẳng xa.

Ai rồi cũng sẽ già,
Như gió mãi trôi qua,
Nhìn lá rơi lơ lững,
Kiếp người thật xót xa.

Ai rồi cũng sẽ già,
Như nắng mới vừa qua,
Đêm vắng ru trăng ngủ,
Một ngày vụt thoáng xa.

Ai rồi cũng sẽ già,
Tình bạn tháng ngày qua,
Vẫn nhớ và thăm hỏi,

Bạn ơi, chẳng cách xa.

Ai rồi cũng sẽ già,
Bệnh lão nhẹ đi qua,
Biết thế, đùa vui sống,
Hưởng nhàn chờ nghĩ xa.

Hoàng Dũng

11. VUI SỐNG AN NHIÊN

Mấy cái lãnh nhãng của tuổi già
Ai mà hiểu được, hết buồn nha
Đừng chê sâu khổ vì thân lão
Cứ sống an nhiên vui hát ca.

Xin chớ buồn phiền bởi tật quên,
Coi như chuyện nhỏ thế là yên,
Cuộc đời lắm lúc như mưa nắng,
Xin hãy vui đi sẽ hết phiền.

Chớ nghĩ ngày mai, chưa ghé thăm,
Hay là quá khứ đã mù tăm,
Ta vui hiện tại từng giây phút,
Sẽ thấy cuộc đời thêm thắm năm.

Gọi bạn hỏi thăm cuộc sống này,
Dăm câu trò chuyện thắm lòng say,
Trời mây sông nước cùng nhau kể,
Để có nụ cười rạng rỡ thay.

Đêm bảy ngày ba chớ có lơ,
Từng đêm giấc ngủ bảy canh giờ,
Cơm ăn ba bữa ngon chừng mực,
Nước uống cho đều thêm thắm mơ,

Vận động thường xuyên chân bước đều,
Giống như thời trẻ lúc vừa yêu,
Đón chào ngày mới lòng vui vẻ,
Còn đó, đời vui đẹp để nhiều.

Thăm cháu thăm con cho thăm tình,
Mặc dù cuộc sống lắm mưu sinh,
Thời gian còn lại bao lâu nữa,
Hạnh phúc đơn sơ của chính mình.

Kính mến hài hòa sống với nhau,
Vợ chồng chung bước đẹp muôn màu,
Tình già chăm sóc từng giây phút,
Gương sáng cho người đến mãi sau.

Hoàng Dũng

12. THƯƠNG QUÁ QUÊ HƯƠNG

Chân đi một bước, lạc ngàn phương,
Mất vọng quê người nhớ cố hương,
Mấy chục năm trời nơi đất khách,
Mơ hoài đất Việt với ngàn thương.

Mỗi năm lời hẹn thật buồn ghê,
Lời hứa bao lâu chẳng dịp về,
Không lẽ năm nay rồi lại hứa,
Tình yêu non nước thấm lòng quê.

Quê hương thương quá, hỡi EM ơi?
Nhắc mãi trong lòng xót lệ rơi,
Nỗi nhớ dạt dào khơi kỷ niệm,
Thời gian xa vắng mãi trông vời.

Nhớ sáo diều êm những buổi chiều,
Nụ cười luôn nở trói tim yêu,
Tung tăng lũ bạn ngày xưa đó,
Nhắc mãi trong tâm thương nhớ nhiều.

Nhớ quá tình quê năm tháng xưa,
Cùng vui chúng bạn giỡn trong mưa,
Rượt nhau trốn bắt, ngàn nhung nhớ,
Một thuở an bình đã vắng thừa.

Nhớ mái trường xưa thuở học trò,
Ngu ngơ một thuở chẳng buồn lo,

Bao nhiêu thương nhớ tình thơ đại,
Đeo đuổi cuộc đời như giấc mơ.

Và nhớ bạn bè thuở chiến chinh,
Làm trai thời loạn buổi đao binh.
Đứa còn đứa mất ngày ô nhục,
Đứa lạc quê người khóc lặng thinh.

Nay góp vần thơ nhắc chuyện qua,
Nhớ từng kỷ niệm chốn quê nhà,
Thêm lần lỗi hẹn, đầy thương nhớ,
Mất đôi hoes buồn bao xót xa!

Hoàng Dũng

13. TRI ÂN BÁO HIẾU

Chuông vọng tri ân báo hiếu
Công Cha nghĩa Mẹ, thấu hiểu ghi tâm!

Chuông ngân vọng hiếu tình cốt nhục
Đấng sinh thành dưỡng dục cù lao
Ngậm buồn Cha Mẹ lệ trào
Tháng năm ly biệt, ghen ngào khôn nguôi.

Nơi đất khách ngậm ngùi cô quạnh
Lìa Nước Non lành lạnh buồn tênh
Bao năm lưu lạc lênh đên
Mỗi chân phiêu bạc, gập ghềnh bơ vơ.

Bóng Phụ, Mẫu! Phơ phơ đầu bạc
Dáng thân gầy còi hạc bông lai
Hoa hồng trắng xứ non đoài
Hiến dâng cha mẹ, niệm hoài tình trao.

Nén hương lòng lao xao khói trắng
Giữa cõi trần cay đắng thẳm chong
Trăm năm chữ hiếu nguyện đong
Kính dâng Cha Mẹ, cầu mong báo đền.

Tình nợ Nước bỗng bênh dang dở!

Công Mẹ Cha con nợ khắc sâu
Chuông đời ngân vọng chất sâu
Tri ân báo hiếu Cúi đầu tâm ghi!

Trương Hiếu

14. THIỀN AM TỨ DIỆU ĐỀ

Đời người mê muội vốn chờ mong,
Sáu nẻo luân hồi mãi đuổi dong.
Bệnh tật ôm thân nào tránh khỏi,
Sanh già bám gót chẳng hoài trông.
Chia ly sầu hận vương dòng lệ
Ân oán cưu mang nhọc tác lòng
Nhận rõ trần gian muôn nỗi khổ
Quay về an trụ khoắc nâu sồng.

Khổ lụy khơi nguồn bởi chữ gian,
Mê mờ gieo họa mãi cưu mang.
Lòng si thiêu đốt hoài không dứt,
Tánh giận bùng căm nên cứ gàn.
Nghiệp ác chất chồng che trí tuệ,
Ái hà đắm đuối nghẽn tâm can.
Trầm luân nhân quả dây xiềng xích,
Tự tại nương theo Ánh Đạo Vàng.

Tâm lặng phiền hà tự biến tan,
Niết Bàn an lạc rạng không gian.
Nguyện lòng dứt hết mầm sinh khổ,
Trí tuệ bừng soi ánh đạo vàng.
Tham ái cõi xong lòng tĩnh lặng,
Sân si buông sạch dạ thanh thang.
Trầm luân chấm dứt rời mê cỏi,
Giải thoát nhẹ nhàng vượt thế gian.

Tám đường tu niệm lối quang vinh,
Dẫn dắt nhân sinh thoát nghiệp hình.
Chánh kiến soi đường xua bóng tối,
Chánh tư mở hướng đón bình minh.
Chánh tinh tiến bước vượt mê muội,
Chánh nghiệp chân tâm giữ nghĩa tình.

Ngũ – Mạng thân hòa nuôi đức độ
Song hành Định – Tuệ thấu chân kinh.

Khổ vương cõi thế gian,
Tập khởi bởi tham màng.
Diệt sạch phiền lo dứt,
Đạo sáng đạt Niết Bàn.
Đời người Khổ bởi Tập tham...
Diệt xong phiền não, Đạo tràng an vui.

Hoàng Dũng

15. ĐẠI BI THẦN CHÚ CA

Quán Thế Âm Bồ Tát xót thương,
Hiện vô lượng thủ độ vô phương,
Phát tâm xả bói phù dương thế,
Khắp cõi nhân thiên rạng tỏ tường.

Bát thập tứ câu vi diệu ngữ,
Trừ tai bạt khổ vượt sầu thương,
Linh thông thần chú xua tai nghiệp,
Thanh tịnh tâm tư biệt chán chường.

Tâm từ quảng đại tựa non cao,
Trì tụng lòng thành nghiệm nhiệm sâu,
Thập đại nguyện vương tâm thấu suốt,
Bồ Đề nhân quả vượt nghìn trâu!

Thập Đại Bồ Đề, Bình đẳng tâm,
Vô vi, Vô nhiễm, Quán không tâm,
Khiêm nhường, Tôn kính, Cung nghinh ý,
Vô thượng tâm thành, diệt tánh tham.

Trì tụng dốc lòng tiêu nghiệp chướng,
Ngàn đời tập khí sẽ tiêu tan,
Chí tâm thành kính cầu nương độ,
Trì nguyện chân thành, dạ đặc an.

Lúc sống tâm hòa, bệnh tật tan,
Khi lìa thân xác được an nhàn,

Tây Phương Cực Lạc hoa sen nở,
Thoát kiếp trầm luân, nương Ánh Vàng!

Làm lành lánh dữ, tu tâm,
Nữ nam gìn giữ đạo thâm nhiệm huyền,
Lòng thành Bồ–tát chứng duyên,
Đại Bi chú tụng, bình yên xóm làng.

Hoàng Dũng

*Nguồn: Internet eMail by **mđ hoàng dũng** chuyển*

*Đăng ngày thứ Tư, September 9/2026
tkd, Khoá 10A–72/SQTĐ/ĐĐ, ĐĐ11/TĐ1ND, QLVNCH*